Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

tes pascentes pecora & loquentes int se aliquo
tiens turpia. Post quā ū de singulis cogitationi
bus suis requirentes acceper asene responsū
dicunt ei. Quēadmodū potes abba portare uo
cem infantiū istā. et nec pcipis illis ut nec ita
locent. Et dic eis senex. In uerritate fris plurimo
dies cogitatio mea habet uolens illis aliqd dice
re. si redarguo meipsū reputans m si parum
hoc n porto. quēadmodū si maior m tempta
tio uenerit portabo. & ideo nichil illis dico.
ut fiat m cſuetudo portandi. Idem dixit.
Qui linguā suā n tenuerit intempore ire suę.
nec passiones carnis suę aliquando poterit
Abbas iohannes dū sederet int fratres.
& singuli eū de ppriis cogitationib. in
quirerent. atq; ille responsū omnib. daret.
quidā senex ex inuidia dic ei. Sic ē iohannes.
quom mulier meretrix ornans semet ipsam
ut egregia sibi amatores. Cui abbas iohannes
uerū inquit dicis abba. & n ē aliter. nā & hoc
ipsū dst reuelauit. Respondit illi iterum
senex. nā & uas tuū iohannes ueneno reple
tum ē. At iohannes ait illi. Sic ē abba sic
dixisti. & hec dicis quia tantū modo illa